

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

meddelat i Stockholm den 27 maj 2008

Mål nr

Ö 3261-05

KLAGANDE

ME

MOTPART

Polismyndigheten i Skåne
205 90 Malmö

SAKEN

Felparkeringsavgift

ÖVERKLAGADE AVGÖRANDET

Hovrätten över Skåne och Blekinges beslut den 20 juli 2005 i mål
ÖÄ 3442-04

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen lämnar överklagandet utan bifall.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

ME har yrkat att betalningsansvaret enligt den utfärdade parkeringsanmärkningen skall undanröjas.

Polismyndigheten har bestritt ändring.

Vägverket har avgett yttrande.

SKÄL

Den 18 september 2003 meddelades ME parkeringsanmärkning för att hon överträtt bestämmelsen i 3 kap. 53 § 6 trafikförordningen (1998:1276) genom att ha parkerat mindre än tre meter från en heldragen linje som angav gräns mellan körfält (då benämnd spärrlinje) för trafiken i västlig riktning på Carl Gustafs väg i Malmö. Malmö stad hade som ansvarig för gatuhållningen på platsen beslutat om spärrlinjen med stöd av 80 § vägmärkesförordningen (1978:1001) med anledning av att övergångsställen fanns på platsen. Dessa avlägsnades den 25 april 2002. Den 24 april 2003 bestämde Malmö stad att även körfältsindelningen skulle slopas. Detta verkställdes emellertid först den 26 september 2003, dvs. efter det att ME meddelats parkeringsanmärkningen, genom att spärrlinjen då togs bort.

Till stöd för sitt yrkande att betalningsansvaret enligt parkeringsanmärkningen skall undanröjas har ME anfört dels att den lagliga grunden för spärrlinjen hade upphört genom att Malmö stad bestämt att ta bort körfältsindelningen, dels att spärrlinjen vid parkeringstillfället saknade

funktion sedan det övergångsställe som utgjorde skälet till spärrlinjen avlägsnats.

I målet är ostridigt att ME vid angiven tidpunkt parkerat mindre än tre meter från den aktuella spärrlinjen. Frågan är till att börja med om betalningsansvaret enligt parkeringsanmärkningen skall undanröjas därför att kommunen, när ME parkerade sin bil, hade bestämt att körfältsindelningen skulle tas bort eller därför att spärrlinjen skulle sakna funktion.

Det är en allmän utgångspunkt att vägmarkeringar, i detta fall en spärrlinje, som är anbringade gäller och därmed skall följas (jfr 2 kap. 2 § trafikförordningen). Att beslut har fattats om att en vägmarkering, som utgör grunden för ett parkeringsförbud, skall avlägsnas men beslutet inte har verkställts då parkering i strid mot förbudet sker, kan därför inte leda till befrielse från betalningsskyldighet. Det kan inte ankomma på den enskilde att göra egna bedömningar om behovet eller funktionen av vägmarkeringar. Att i detta fall övergångsstället hade tagits bort saknar därför betydelse.

En ytterligare fråga är om det förhållandet att den aktuella spärrlinjen sedermera har tagits bort kan medföra att betalningsansvaret faller bort.

Enligt 5 § andra stycket lagen (1964:163) om införande av brottsbalken skall straff bestämmas efter den lag som gällde när gärningen företogs. Om annan lag gäller när dom meddelas och den nya lagen leder till frihet från straff, skall emellertid den lagen tillämpas, såvida det inte är fråga om gärning som under viss tid varit straffbelagd på grund av då rådande särskilda förhållanden.

Av förarbetena till 2 kap. 10 § regeringsformen (prop. 1975/76:209 s. 125) framgår att de principer som kommit till uttryck i ovan angiven bestämmelse kan tillämpas även när det gäller sådana administrativa sanktioner som trätt i stället för straffrättsliga påföljder.

Något principiellt hinder mot att tillämpa grunderna för dessa regler när det gäller avgifter för felparkering föreligger i och för sig inte. Beträffande sådana avgifter torde det emellertid så gott som alltid vara fråga om fall där den aktuella trafikregeln, dvs. förbud mot viss parkering, uppställts på grund av de då rådande trafikförhållandena. (Jfr rättsfallet NJA 1975 s. 265.) Det sistnämnda får anses tillämpligt även i förevarande fall.

Överklagandet skall således lämnas utan bifall.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Gertrud Lennander, Ann-Christine Lindeblad (referent), Ella Nyström, Kerstin Calissendorff och Stefan Lindskog
Föredragande revisionssekreterare: Christer Thornefors